

[Anders Poulsen]

Må jeg i øvrigt sige til forligspartierne – det var navnlig hr. Bollmann, der slog sig for brystet heroppe – at når man sætter de 1,2 mia kr. i mindre skat på erhvervslivet, som man frydede sig over at der var blevet enighed om, i relation til den stramning på skatteområdet, der blev gennemført i december måned, og som ligger i størrelsesordenen 2–3 mia kr., så synes jeg ikke, der er grund til at slå sig meget for brystet.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne fortsætte, hvor hr. Anders Poulsen slap. Den stramning, der skete i december i fjor over for erhvervslivet, var jo særdeles hård. Derfor skal jeg – uden at optage nogen drøftelse i øvrigt med hr. Stavad her i dag – blot sige, at det, der tales om fra vor side om at producere os ud af de forhold, vi er kommet ind i, er velbetænkt og underbygget derved, at vi vil give erhvervslivet ordentlige vilkår, ikke stramme vilkårene, således som regeringen og dens følge har gjort gang på gang. Gav vi vort erhvervsliv bedre vilkår, gav vi det bedre muligheder for at afskrive, gav vi det skattelettelser i stedet for at give det skatteskærpelser, så kunne man også se det komme i gang. Det er bare den vej, man ikke har villet gå.

Jeg skal i øvrigt overlade de videre drøftelser herom til en anden gang, men det skal blot siges, når hr. Stavad hævder, at regeringen vil gøre noget, der virkelig vil hjælpe erhvervslivet. Det synes jeg faktisk ikke der er synderlig tale om. Her råder man en lille smule bod på alt det onde, man tidligere har gjort.

Min sidste bemærkning skal være til skatte- og afgiftsministeren, der sagde, at man undertiden har undret sig over, at hvad man gav med den ene hånd, det tog man med den anden. Ja, mon ikke der i dette samfund i årenes løb har været særdeles megen undren over, hvad netop ministeren og hans parti gav ud med den ene hånd for at tage igen med den anden. Det var måske en idé at drøfte det til bunds, så vi kunne få det lettere ved at lade være med først at skulle tage ind og så give ud.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Kun den bemærkning til hr. Hagen Hagensen, at når hr. Hagen Hagensen nævner nogle stramninger over for erhvervslivet i december, har hr. Hagen Hagensen altså glemt at modregne de dyrtidsportioner, som man suspendede for lønmodtagerne til gavn for erhvervslivet.

Dohrmann (FP):

Ja, det er jo ret ejendommeligt. Jeg stillede nogle spørgsmål til skatteministeren, og skatteministeren måtte erkende, at han ikke vidste noget om, hvem der havde opnået den støtte. Men så kom den socialdemokratiske ordfører, hr. Stavad, herop, og det kunne han fortælle en hel masse om; han kunne oven i købet nævne en enkelt virksomhed, som hr. Stavad mente havde haft glæde af den ordning.

Nu er hr. Stavad, så vidt jeg ved, bank- eller sparekassemand, og så må hr. Stavad da også vide, at hver eneste gang man giver en krone til enten det ene eller det andet, skal den krone hentes et andet sted. Men det er altså socialdemokratisk tilskudspolitik: man stjæler fra de virksomheder, det går godt for, og giver til andre, og hr. Stavad nævnte jo ikke, hvilke muligheder den enkelte virksomhed, han kunne nævne, havde fremover.

Så kom hr. Arne Bjerregaard med nogle bemærkninger om, at hr. Dohrmann kunne være ligeglad, for fremskridtspartiet stemte imod alligevel. Nej, fremskridtspartiet stemmer for alt det, vi mener vil gavne det danske erhvervsliv, og det, vi først og fremmest mener der er behov for, er at få sænket omkostningerne. At begynde at lægge nogle omkostninger over på de firmaer, som ikke kan få dette tilskud, som ingen muligheder har for at få en krone, men kun skal betale, det er at ødelægge dansk erhvervsliv, og det er at gå den forkerte vej. Hr. Arne Bjerregaard siger, vi kan være ligeglade. Nej, det kan vi altså ikke, for vi er alle sammen borgere i dette samfund, og ethvert parti og ethvert folketingsmedlem og enhver borger burde være interesseret i, at det gik bedst muligt, og det er man altså ikke ved at medvirke til at ødelægge de gode og sunde virksomheder og ved at pøse nogle penge ind i spekulationsobjekter el. lign. Men det ligger jo inden for den socialdemokratiske filosofi, at man gerne vil styre det hele. Man vil gerne have det sådan, at man kan gå rundt og sortere folk i,